

Hej kära vänner!

Hoppas ni har det bra därhemma. Vi har hört att sommaren har varit varm och skön, men vi börjar längta efter svalare väder. Det kan ju vara mätta på värmen. Här kommer vår reserapport men först vill vi tacka er som har mailat. Det är alltid lika spännande att höra från er.

Balearerna

24 maj - 24 juli 2001

Vi lämnade den lilla hamnen Siles norr om Valencia den 24 maj kl 17 för att under natten gå över till Ibiza. Pepe, vår trevlige spanske båtgranne, vinkade av oss. Vi hade sällskap med Irma och Pelle i S/Y Andante och fick en lugn överfart under en fantastisk stjärnhimmel. Efter några timmar kom en flock delfiner som hoppade och dök omkring oss. De är fantastiska dessa livliga djur. Efter 13 timmar kastade vi ankar i viken vid St Antonio, en väl skyddad bukt där vi låg kvar nästan tre veckor. Det är skönt och fritt att ligga för ankare och nu fick vi testa gummibåten och Hondan för att ta oss iland till staden med alla affärer och pubar. M/Y Seascape med John och Joan från Santa Barbara kom in. Vi träffade dem första gången i kanalerna och sedan låg vi hela vintern i Barcelona tillsammans. Det norska paret Harald och Björg mötte upp med sin gummibåt och vi hade en trevlig kväll iland. Vi träffade här ytterligare svenska båtar bl a S/Y Chiquitita med Stig och Ann-Margreth från Limhamn, som vi sedan seglade tillsammans med till Mallorca.

Gott om ankarliggare i San Antonio, Ibiza

Vi seglade sedan till olika calor (vikar) på Ibiza, Mallorca och Menorca, badade i kristallklart vatten och njöt av en fantastisk natur. Mallorcas västkust har mycket höga berg och vi låg länge för dragg i Soller, en rund skyddad vik med höga berg runt omkring. Här mötte vi återigen Seascape. Vi träffade också Anita och Jan som har ett hus högt över hamnen,, i Soller på Malorca, med vidunderlig utsikt även ut över havet. Vi hade en oförlömlig kväll hemma hos dem.

Cala St Miguel, Ibiza

Polenza på norra Mallorca är också ett mycket vackert område med mjukare bergformationer. Vi låg för dragg en bit ut i bukten en natt men fick en galewarning på VHF_n, 8 beaufort (ca 20 m/s). Det blev full aktivitet i två franska båtar som låg intill. Det ropade till varandra och vi urskiljde ordet "huit" och att de skulle flytta längre in i viken. Vi gick rätt över bukten till Bonaire, en väl skyddad hamn. Hamnkaptenen plockade in oss långt in i hamnen så att vi skulle klara de "42 knop" som han sade skulle komma kl 12 på natten. Ovädret kom kl 12 nästa dag med 23 m/sek och ösregn. Sådant väder vill man inte vara ute i. Nästa dag hade temperaturen fallit från 37 till 18 grader.

Vår dator hade upphört att fungera för några veckor sedan och vi hade beställt en ny från Sverige. Roy hjälpte oss med att skicka datorn till Palma och vi fick nu veta var vi kunde hämta den. Vi tog bussen dit och hämtade den och var mycket nöjda, för nu kunde vi ta in en längre väderprognos igen. Vi tar in en SSB-station, (Offenbach - 10099 Mhz), på vår radio som vi har kopplat till PCn via mikrofonuttaget. I ett RTTY-program får vi prognoser fem dagar framåt med vindstyrka och våghöjd. Förutom för väderprognoser använder vi också PCn för navigation. Vi har alla sjökort i datorn, som vi har kopplat till GPSn. På så vis kan vi se i datorn på ca 10 m när var vi är. Säkerhet? Tja, man måste ju ändå ha en viss manuell kontroll via papper och penna.

Några dagar senare fick vi en bra väderprognos för de följande fem dagarna som borde passa för en överfart till Sardinien. Vi gick över till den gamla vackra staden Ciudadela på Menorca och nästa dag följde vi Menorcas norra kust och ankrade i Puerto de Fornells. Dagen därpå fortsatte vi till Mahon, som ligger väl skyddad i en stor djup vik. Vi tog gummibåten iland och handlade för våra spanska pengar. Det blev en solklänning till Elsy och en T-shirt till Rune och inte minst Imrays Italian Water Pilot och Imrays Mediterranean France & Corsica Pilot. Vi har tidigare använt Imrays Mediterranean Almanac och Balearic Pilot - dessa böcker är ett "måste" som ett komplement till sjökort och med mycket läsvärt vad gäller fakta, kultur och historia.

Sardinien

25 juli - 5 augusti 2001

Den 24 juli kl 7 på morgonen lämnade vi Mahon. Offenbach lovade oss 2 - 3 beaufort med 0,5 m våghöjd och vi fick verkligen en fin överfart. Elsy satt vakt mellan 20 och 24 och Rune mellan 24 och 06. Sedan var det Elsys vakt igen och hon belönades med en underbar soluppgång. Man upplever allt mycket intensivt när man sitter ensam uppe i brunnen och filosoferar. Vi fick i gryning- en sällskap av en flock nyfikna delfiner som simmade framför bogen. Efter 34 timmar lade vi till i Algheros hamn och flanerade runt i den vackra staden som är mycket spanskinspirerad sedan den tid spanjorerna härskade här. Det finns fortfarande äldre människor som talar "catalan" den spanska som talas i hela Katalonien.

Men nu gäller det att lära sig lite italienska. Det är spännande att komma till ett nytt land inte minst för att smaka det italienska köket. Det första positiva var det goda brödet och de goda bakverken som ofta innehåller marzipan. Vi smakade också på en speciell bulle från Sardinien som smakade saffran. En färskost, ricotta, smakade precis som äggost. Deras torkade skinka är mjuk och fin i smaken. Vi åt en fiskrätt bestående av grillad fisk (2 varianter), calamares och räkor tillagad med olja och citron - utsökt.

Vi bestämde oss för att segla söderut på Sardiniens västkust till Cagliari och sedan gå utefter ostkusten till Corsica. Vår första hamn blev Bosa, där vi ankrade vid sandstranden som vad full av bandande och parasoller. Seglarskolan var igång med optimister och windsurfare, så vi kände oss hemma. Därefter bar det iväg till Golfo Oristano och staden Tharros som genom en geologisk omvälvning sjönk i havet ca 800 efter Kristus. Göran Schilt har skrivit så lockande om hur han besökte platsen 1949:

”Fastklamrad vid vaterstaget likt en nedsänkt gallionsbild, men med dykarmaskens andningsrör ovanför vattnet, gav jag tecken till Mona som skötte motor och roder. På detta sättet styrde vi nätt och försiktigt längs Tharros vinkelräta gator, där skuggorna låg mjuka längs husraderna, där jättesnäckor gapade i rännstenarna och jag genom husens tomma portar nästan tyckte mig skimta den gåtfulla närvaron av stumma, sjögräsbevuxna människor inne i halvsjymningen. Äntligen kom vi ut till de öppnare hamnkvarteren, där stora magasinsbyggnader stod längs kajerna. I ett av magasinerna skimtrade ett helt batteri bukiga kärl med höga svängda handtag. Frestelsen att trä en krok i ett av handtagen låg nära till hands: vi stannade motorn, gjorde i ordning en lina och med litet tålmod fick jag verkligen napp. En meterhög oskadad amfora lösgjorde sig ur bottenlammet och följde med upp, omgiven av en skog av alger och snäckor. Den står fortfarande hemma hos mig som ett minne av det fantastiska mötet med den sjunkna staden, fortfarande snäckövervuxen och skiftande i de röda och havsgrön färger som den tusenåriga vistelsen nere i vattnet skänkt den.”

För många år sedan hade vi inspirerats av detta och nu var vi här och ville undersöka vad som fanns att se. Vi tog på oss snorkel och simfenor och pilade iväg in mot land och simmade fram och tillbaka. Vad vi såg på botten var låga gräsbevuxna vallar. Vi tog senare gummibåten iland och fotograferade murarna som fanns kvar i land. Arkeologerna har arbetat mycket här i området och mycket finns att se på museet i Oristano. Vi talade med två arkeologer och de berättade att mycket hade blivit stulet. De bad oss lämna området för det var inte tillåtet att gå iland där. Det finns möjlighet att köpa biljett och få en guidad visning. Ja, det har hänt mycket sedan 1949.

Därefter gick vi till Carloforte som ligger på en ö. Vi väcktes på morgonen av signaler från mistlurar. Yrvakna tittade vi upp och vi var omgivna av dimma med 25 m sikt där vi låg för dragg. Det blev sovmorgon.

Nästa ankringshamn blev calan Porto Malfatano, vår sydligaste hamn här på Sardinien. Den 2 augusti lade vi till i Cagliari i hamnen längst åt öster. Här ligger vi till den billiga penningen av 75 kr per natt. Vi har haft upp till 37 grader varmt och då tar det på krafterna att gå in till centrum, vilket tar en halvtimme. Mistralen blåser på sin tredje dag ca 15 m/s och vi avvaktar svagare vindar innan vi går östra kusten upp.

Varma hälsningar från Rune och Elsy